

ЦЪРКВАТА НА ХРИСТОС КАТО ГРАДИНА

Какъв прекрасен образ на Христовата Църква ни се дава в Песен на песните - образа на Църквата като градина. "Градина затворена си, сестро моя, невясто." Знаем, че "невестата" в Песен на песните е символ на Христовата Църква. Затворената градина, е градина, която има собственик, градина, за която се грижат, за разлика от оставената безпризорно, с разбита ограда. Да, Христовата Църква е градина, Божията градина! Но градините са два вида-цветни или овощни градини. Църквата на Христос е едновременно и двете.

Представете си Христовата църква като градина с цветя. Цветята имат две свойства, познати на всички хора: красотата и аромат. Има цветя, чиято красота е видима за всички и други, в които трябва внимателно да се взреш, за да видиш или да разбереш тяхната красота. Вземете например хризантемата. Нейното име означава „златно цвете“. То е пишно и на всички е позната красотата му. Но всички познаваме и едно друго цвете, малко и растящо в уединени ъгли, където не може да се забележи веднага - цветето момина сълза.

В Христовата Църква има и хризантеми и момини сълзи.

Хризантемите в нея не са толкова многобройни, но ги има. Това са Божиите деца, които апостол Павел нарича "стълбовете" на Църквата, вярващите, които блестят с духовната си красота. Но в Христовата Църква има много повече момини сълзи, онези Божии деца, чиято духовна красота не удря незабавно очите на всички, но когато общувате с тях, чувствате че те са пълни с "благоуханието на Христос".

Всички познаваме още едно невероятно цвете, в което красотата и ароматът се съчетават с много неприятно свойство - бодливост. Това е розата. Има много рози в Христовата Църква. Това са Божиите деца, в които красотата на Христос е заедно с много от техните неприятни естествени качества, приличащи на бодливи тръни. Но в Божията градина, може би има още повече "кактуси". Тези растения са напълно непривлекателни, много от тях дори грозни. Но от време на време те имат чудесни цветове с голяма красота. Повечето от вярващите изглеждат невзрачно като кактусите, понякога дори грозно, и внезапно, при определени обстоятелства те показват такава красота, такъв аромат, че човек може само да се чуди. Възлюбеният в Песен на песните казва: „Събуди се, северни ветре, ела, южни ветре, повеи в градината ми, за да потекат ароматите й.“

Задачата на Христовата Църква, като цветна градина, е да има аромат, да излъчва Христовото благоухание.

Апостол Павел казва: „Да благодарим на Бога, Който винаги ни води в победно шествие в Христа и навсякъде изявява чрез нас благоуханието на познанието за Него. Защото пред Бога ние сме Христово благоухание за тези, които се спасяват, и за онези, които погиват. (2 Коринтяни 2:14,15)

Христос очаква от Своята Църква такова благоухание.

И както северният, така и южният вятър допринасят за него, **тоест, благоприятните и неблагоприятните обстоятелства в нашия живот**, както е писано: „Знаем, че всичко съдейства за добро на тези, които любят Бога.“ (Римляни 8:28)

Южният и северният вятър са все за нашето добро, защото и двата допринасят, за да излъчваме по-силен аромат за славата на Христос.

Но Христовата Църква е не само цветна, но и овощна градина. Възлюбената от Песен на песните казва: „Нека дойде моят възлюбен в градината си и да яде отбраните си плодове.“

Нашият "възлюбен" е Христос. Той трябва „да вкусва“ от сладките плодове на децата Си в Своята градина, Неговата Църква. Но какви са тези плодове? За тях се говори в Словото и списъкът им е дълъг. Но нека да вземем от множеството плодове на Христовата Църква някои и да видим, дали те красят и нас.

В посланието към галатяните 5: 22,23 апостол Павел изброява някои от плодовете, които Христос желае да види в Неговата градина, в Неговата Църква. Към тях се отнасят: любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милосърдие, вяност, кротост, себеобуздание. Девет вида плодове, но колко прекрасни са те. Ако Църквата Христова е овощна градина, всеки, който е в нея, е овощно дърво, което трябва да бъде богато с тези плодове! Христос живее ли в нас, наслаждавайки се на тези прекрасни плодове?

Да бъдем честни със себе си, нека погледнем любовта и да признаем колко малко от нея имаме! Нека погледнем към радостта- колко често ни липсва! Ами мирът- колко неспокойно е в сърцата ни. Дълготърпението -как не ни достига то! Благодатта - колко често желаем злото на нашите врагове, или дори не се сдържаме с близките си. Милосърдието - колко често сме безсърдечни и несъстрадателни. Ами вярата - всички ние страдаме от маловерство. А кротостта-колко ни е недостатъчна и колко грубост има в нас. И накрая себеобузданието (въздържание), тоест, да се въздържаме и да се пазим от всичко, което е негодно на Бога - колко често излизаме от границите на позволеното от Господа и Неговото Слово.

Виждаме колко малко "сладки плодове" има в Божията градина, където те трябва да бъдат в изобилие. Но има много "кисели плодове", тоест, противоположното на това, което Господ търси в Своята градина, Неговата Църква.

Но защо няма изобилие от тези "сладки" плодове? Защото понякога забравяме, че това са плодовете на Святия Дух. Защото се задоволяваме да имаме само новорождение и един-два плода, а Святия Дух иска да произведе в нас всичките девет плода, които разгледахме и още други.

Всички в Христовата Църква, трябва да имат постоянно желание за повече от плодовете на Духа.

Ако ние сме от нея, ще призоваваме Святия Дух „да повее над градината Си“ и да произведе прекрасните Си плодове. Няма да се примирим или отчаем, но ще постоянстваме докато те не станат наше притежание! Наша украса.

Тогава наистина съчетанието от ароматът на цветето, което представляваме, и плодовете на Духа в нас, ще бъдат прекрасно благоухание за Христос!

Превод: Светлина за теб